

ikke have villet gaa den Vej at benytte de Midler, der vare anviste dem til paa den Maade at komme de Fattige til Hjælp.

Suel: Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) har fuldkommen Ret, naar han sagde, at jeg ikke har hørt hans første Foredrag; men i det andet Foredrag, som han holdt for at replicere mod de Bemærkninger, der vare fremkomne fra anden Side, gjentog han de samme Argumenter, som han maa have brugt tidligere, og det var ikke vanskeligt for mig med den Smule Indbildningskraft, jeg har, at sætte mig ind i, hvad det ærede Medlem har sagt første Gang. Jeg er vis paa, jeg har forstaaet det ærede Medlems Argumenter, tilmed da den høitæredede Indenrigsminister, ganske henholdende sig til det ærede Medlem, fremsatte de samme Argumenter. At det ærede Medlem er forkjølet, beklager jeg, det er jeg ogsaa i en meget høi Grad, saa jeg beder ogsaa undskyldt, ifald de Bemærkninger, jeg har at gjøre, ikke blive hørte saa nøie. Jeg skal forresten tilstaa, at der var enkelte Ting i det ærede Medlems sidste Foredrag, hvilke jeg bogstavelig ikke kunde høre, uagtet jeg hørte efter. Smidderid hørte jeg dog saa Meget, at det ærede Medlem var bange for, at enkelte Kommuner skulde misbruge Statens Tiltræden til at kaste hele deres Fattigbyrde eller en væsentlig Del af samme over paa Statskassen. Det Argument fandt jeg ikke saa vægtigt, at jeg tror, jeg behøver at imødegaa det; thi det er jo klart, at, naar Lovubkastets § 6 kun giver Finansministeren Bemyndigelse til at udbetale visse Summer af Statskassen til de Diemed, er det Finansministerens Sag at sikkre sig Anvendelsen af disse Midler ved kontrollerende Embedsmænd; det har han meget let ved. Det er desuden høist usandsynligt, at nogen Kommune skulde være istand til her, hvor der kun er Tale om en ganske ekstraordinær, kortvarig Foranstaltning, at være saa udspøkuleret, at den strax skulde falde paa at vælte hele sin Fattigbyrde over paa Statskassen. Det, tror jeg, er en ganske ubegrundet Frygt, som jeg ikke tror bør veie Noget. Naar det ærede Medlem mente, at jeg skyldte Bevis for, at det var Statskassen og ikke Kommunerne, der burde træde til i saadanne Tilfælde, hvor der foreligger ekstraordinære Nødsituationer paa Grund af indtrufne Veirforhold, tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at jeg skylder Bevis derfor. Den Omstændighed, at Fattigbyrden paahviler Kommunerne, kan aldrig strække videre end til det ordinære Fattigvæsen. Men det er der her, som jeg allerede forrige Gang, jeg havde Ordet, fremhævede saa stærkt, ikke Tale om. Her er netop Tale om at afhjælpe en Nød, som ikke er sædvanlig, som ikke kan afhjælpes ved den sædvanlige Fattighjælp. Derfor tror jeg, at man blot behøver at henvise til Grundlovens § 84, for at

godtgjøre, at det er Staten, med hvilken man jo nærmest forstaaer: det Offentlige, som, efter hvad Grundloven hjemler, er forpligtet, tilmed da der virkelig er en indre Forpligtelse for Statskassen, der fylder sine Kasser af de Folks Sommer, til snarere at komme dem til Hjælp end paalægge Kommunerne dette, som kun have Udgifter af den Slags Folk og ingen Indtægter.

Da Ingen yderligere ønskede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets §§ 1—5 (se Tillæg A., Sp. 3361—62)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Lovforslagets § 6 af N. Andersen, Dinesen, Ingerslev, Klein og Nimestad:

§ 6 udgaaer.

afgjordes ved Afstemning over Paragrafen.

§ 6 (se Tillæg A., Sp. 3361—62)

vedtoges med 39 St. mod 27.

Lovforslagets § 7 (se Tillæg A., Sp. 3361—62)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til førstkommande Mandag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel af Folkethingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hviid) til Indenrigsministeren angaaende Trafiken over Søbjerg.

Forespørgslen findes i Tidenden, Sp. 1115.

Forespørgeren (Hviid): Jeg tillader mig først at opløse Forespørgslen, som lyder saaledes: „Kan det ventes, at den høitæredede Indenrigsminister i den nærmeste Fremtid vil søge saavidt muligt at fjerne de Hindringer, som nu paa forskjellig Maade hæmme Trafiken mellem Danmark og England over Søbjerg?“ Jeg skal nu strax bede bemærket, at Forespørgslen ikke gjælder et Ønske om Begunstigelser for Søbjerg, hvad der jo vel kunde være Tale om, da man her har med en Institution at gjøre, som er ny, og